

N:o 79.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående pension åt extra ordinarie kontorsskrifvaren Amalia Beata Wilhelmina Barthelson, född Lindstedt; gifven Stockholms slott den 6 mars 1908.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgifva,

att extra ordinarie kontorsskrifvaren vid statens järnvägar änkan Amalia Beata Wilhelmina Barthelson, född Lindstedt, må från och med månaden näst efter den, då hennes anställning vid statens järnvägar upphör, under sin återstående lifstid åtnjuta en årlig pension från allmänna indragningsstaten till belopp af 900 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Hugo Hamilton.

*Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 6
mars 1908.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern LINDMAN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena TROLLE,
Statsråden: ALBERT PETERSSON,
ALFRED PETERSSON,
HEDERSTIERNA,
HAMMARSKJÖLD,
ROOS,
SWARTZ,
grefve HAMILTON,
grefve EHRENSVÄRD,
MALM.

Departementschefen, statsrådet grefve Hamilton anförde:

Uti underdånig skrifvelse den 17 december 1907 har järnvägsstyrelsen gjort framställning om beredande af pension åt extra ordinarie kontorsskrifvaren vid statens järnvägar änkan Amalia Beata Wilhelmina Barthelson, född Lindstedt.

Järnvägsstyrelsen anför i sin skrifvelse, att änkan Barthelson, som är född den 1 december 1839, uti en till styrelsen ingifven skrift an-

hållit om utverkande af årlig pension för henne, att, efter det hennes anställning vid statens järnvägar upphört, utgå under hennes återstående lifstid. Till stöd härför har hon åberopat sin höga ålder och sin långvariga anställning i statens järnvägars tjänst samt anført, att hon befarade, det hennes arbetsförmåga icke längre skulle stå bi.

Ett den 15 november 1907 utfärdadt läkarbetyg utvisar, att änkan Barthelson sedan flera år tillbaka lider af neuralgier i båda benen (ischias) och högra armen, samt att hennes kroppskrafter såväl häraf som på grund af hennes höga ålder äro i ej oväsentlig grad nedsatta, hvarigenom hennes arbetsförmåga blifvit inskränkt.

Järnvägsstyrelsen har beträffande änkan Barthelsons tjänstgöring meddelat, att hon den 1 november 1876 antagits till extra ordinarie tjänsteman vid statens järnvägar och därefter i sådan egenskap oafbrutet tjänstgjort till en början å dåvarande styrelsens för statens järnvägstrafik kansli och sedermera, efter ämbetsverkets omorganisation, å järnvägsstyrelsens administrativa byrå, hvarest hon sysselsatts med och fortfarande utförde hufvudsakligen renskrifnings- och kollationeringsarbete. För sitt arbete vid statens järnvägar i sin förenämnda befattning hade hon allt sedan år 1894 uppburit i aflöning 1,800 kronor om året.

Beträffande änkan Barthelsons ekonomiska ställning i öfrigt har styrelsen, enligt hvad i dess skrifvelse meddelas, inhämtat, att hon såsom änka efter år 1874 aflidne bergmästaren C. G. Barthelson från civilstatens enskilda änke- och pupillfond tillgodonjuter en årlig pension af 333 kronor 33 öre, samt att hon för utförande i hemmet af extra arbete med upprättande af statistiska specifikationer från statens järnvägar uppbär ersättning med 1,200 kronor för år räknadt, däraf dock 600 kronor åtgå såsom aflöning till biträde, som hon för arbetets fullgörande måste anlita, äfvensom att hon erlägger utskylder till stat och kommun för en årsinkomst, hvilken, enär — enligt hvad hon meddelat — afdrag icke gjorts för aflöningen till det af henne anlidade arbetsbiträde, uppskattats till 3,333 kronor 33 öre.

Rörande sökandens förhållande i tjänsten har styrelsen meddelat, att hon städse med stort nit och plikttrohet samt till vederbörandes synnerliga belåtenhet fullgjort henne anförtrödda göromål.

Med hänsyn till änkan Barthelsons långa och väl vitsordade tjänstgöring vid statens järnvägar och då vid flera tillfällen under de senare åren Riksdagen, på därom af Kungl. Maj:t framställda nådiga propositioner, beviljat pensioner åt personer, som, ehuru icke i ordinarie tjänst anställda, emellertid under längre tid med goda vitsord förrättat arbete

för statens räkning, har järnvägsstyrelsen hemställt, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen medgifva, att änkan Barthelson måtte från och med månaden näst efter den, då hennes anställning vid statens järnvägar upphörde, under sin återstående lifstid åtnjuta en årlig pension å allmänna indragningsstaten till belopp af 900 kronor, motsvarande hälften af hennes årsaföning såsom extra ordinarie kontorskrifvare.

Efter nådig remiss har statskontoret uti underdånigt utlåtande anført, att statskontoret ansåge den omständigheten, att extra ordinarie kontorsskrifvaren Barthelson såsom änka efter bergmästaren C. G. Barthelson från civilstatens enskilda änke- och pupillfond uppbure pension till belopp af 333 kronor 33 öre för år, icke böra utgöra hinder för henne att komma i åtnjutande af den pension utaf statsmedel, hvar till hon genom eget arbete i statens tjänst kunde hafva gjort sig förtjänt; och har statskontoret förklarad sig för sin del biträda järnvägsstyrelsens i ämnet gjorda hemställan.

Departements-
chefens
yttrande.

Jag har från järnvägsstyrelsen inhämtat, att änkan Barthelson, hvilken vid sitt första antagande i statens järnvägars tjänst redan uppnått en ålder af nära trettiosju år, ansetts med hänsyn till pensionsförhållandena vara för gammal för att erhålla ordinarie befattning. Hon har till följd häraf icke kunnat erhålla rätt till pension från statens järnvägars pensionsinrättning.

Emellertid har, såsom af utredningen i ärendet framgår, änkan Barthelson under mer än trettioett års tid plikttroget utfört arbete i statens tjänst, och synes det mig därför, som borde det för staten vara en bjudande plikt att, sedan hennes arbetskraft blifvit uttömd, bereda henne ett understöd af statsmedel under hennes återstående lifstid. Den omständigheten, att hon från civilstatens enskilda änke- och pupillfond åtnjuter en mindre pension, har icke heller jag funnit böra utgöra hinder för beviljande af det nu ifrågasatta understödet, särskildt som den till henne nu utgående änkepensionen i och för sig icke är tillräcklig att gifva henne ens den torftigaste bärning.

Vid jämförelse med de pensionsbelopp, som förut vid flera tillfällen beviljats personer, hvilka utan att innehafva ordinarie befattning under lång tid utfört arbete för statens räkning, synes mig det af järnvägsstyrelsen nu föreslagna beloppet vara skäligt.

På grund häraf får jag i underdånighet hemställa, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen medgifva,

att änkan Barthelson må från och med månaden näst efter den, då hennes anställning vid statens järnvägar upphör, under sin återstående lifstid åtnjuta en årlig pension från allmänna indragningsstaten till belopp af 900 kronor.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdde hemställen behagade Hans Maj:t Konungen i nåder lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet skulle till Riksdagen afåtas, af den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

F. W. O. Leuhusen.